

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ถูกต้มเรื่อย

ก่อนจึ่งหัน

ทุกขในโลกนี้เอาอะไรมาดับ ดับไม่ลงดับไม่ได้นะ ต้องเอาธรรมเข้าดับ ทุกขในโลกดับได้ด้วยธรรม ไฟดับด้วยน้ำ อันนี้โลกมันเป็นไฟอยู่ในหัวใจของสัตว์โลก ต้องดับด้วยธรรม นำธรรมเข้าไปปฏิบัติ ถ้าไม่มีธรรมแล้วตายจมไปเลย พวกกันจำ โลกกำลังเป็นบ้ากันไปกับกิเลสตัณหาไม่มีเมืองพอ กิเลสใครเคยเห็นไหมมันมีเมืองพอมีฝั่งมีแดนที่ไหนกิเลส ไม่มี แม่น้ำมหาสมุทรทะเลหลวงมีฝั่ง มีขอบมีเขต แต่ นตฺถิ ตณฺหาสมา นที แม่น้ำเสมอด้วยตัณหาไม่มีเคยมี เรื่องขอบเขตหรือฝั่งฝามี มันอยู่ในหัวใจสัตว์นั้นนะ มันท่วมหัวใจสัตว์ตลอดเวลา เอาน้ำที่ไหนมาดับไม่ลง ต้องเอาธรรมเข้าดับให้พวกกันจำเอา

ศาสตราจารย์เอกมาตย์สรี ไม่มีกิเลสภายในพระทัย สอนโลกได้อย่างถูกต้อง แม่นยำเห็นผลทันตาถ้านำไปปฏิบัติ ไม่มีใครสอนได้ถูกต้องแม่นยำยิ่งกว่าองค์ศาสดามีพระองค์เดียวสิ้นกิเลสสอนโลก ให้นำธรรมของท่านผู้สิ้นกิเลสสอนโลกนี้ไปสอนเรา ปฏิบัติตัวของเราให้ดี อย่าดีดอย่าดีเกินเหตุเกินผล ดั้นไปไหนก็มีแต่จะเข้าพินเข้าไฟทั้งนั้น ถ้าดีขึ้นไปตามธรรมดับได้ๆ สงบร่มเย็น พุดย่อๆ เพียงเท่านี้สำหรับธรรมทั่วๆ ไป

ที่นี่ย่นเข้ามาหาพระ พระก็ต้องเอาน้ำดับไฟเน้นหนักเข้าไปอีก ความพากเพียรมีสติติดแน่นอยู่กับตัวอย่าให้เผลอ กิเลสจะหนาแน่นขนาดไหนก็ตาม สติเป็นฝั่งครอบกิเลสได้เป็นอย่างดี ถ้าลงสติแล้วกิเลสจะเกิดไม่ได้ จะหนาแน่นขนาดไหนก็หนาแน่นเถอะ ไม่เหนื่ออำนาจของสติไปได้ จากสติธรรมแล้วก็ปัญญาธรรมกระจายออกไป ทุกองค์ปฏิบัติให้ดีพระในวัดนี้ ไม่ได้มีการมีงานอะไร ให้มีแต่การเดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนาด้วยสติติดแน่นกับตน ปัญญาแผ่ซ่านกันไป นี่คือนักพรตหาธรรม

เดี๋ยวนี้พระเรามันมีแต่ผ้าเหลือง ดูท่านดูเราดูให้สม่ำเสมอ มีแต่ผ้าเหลืองครองตัวอยู่ เรื่องอรรถเรื่องธรรมที่จะมีหิริโอตตปปะ สะดุ้งกลัวต่อบาปต่อกรรมนี้แทบจะไม่มี มองไปในวัด โลกเขามองไปเห็นเป็นวัด แต่ธรรมมองเข้าไปเห็นเป็นส้วมเป็นถ่าน โลกเขามองพระว่าเป็นพระนำกราบไหว้บูชา เป็นที่หลงใจ แต่ธรรมดูพระแล้วคือมูตรคือคูถ อยู่ในวัดนั่นคือส้วมคือถ่าน เดี่ยวนี้อยู่ในภาวะอันนี้เอง ปัจจุบันนี้พระเณรอยู่ในวัดในวา คือมูตรคูถอยู่ในส้วมในถ่าน เพราะไม่มีหิริโอตตปปะ อาศัยผ้าเหลืองกินไปๆ อวดอำนาจบาตรหลวงว่าตนเป็นพระไม่มีใครแตะต้อง เพราะเขากลัวบาป แต่ตัวเองไม่

กลัวบาปนี่ซิ พวกจมไปพวกนี้ละ ดูให้ตีคิดให้ตีนะพระเรา มันเลอะเทอะขนาดนั้นละ พระสมัยปัจจุบัน ดูให้ทั่วถึง ดูทั้งเขาทั้งเรา เป็นแบบเดียวกัน ให้รีบแก้ ศาสดาองค์เอก สอนโลกสอนเพื่อความพ้นทุกข์ นี่เราหัวล่ำเข้าทุกข์ด้วยกันทุกคนๆ เพราะความทำ ผิดพลาดตลอดอาการทุกอย่างที่เคลื่อนไหวไปจากกายวาจาใจ ให้พากันระมัดระวังให้ดี ให้พร

หลังจ้งหัน

ที่วัดถ้ำภูวี่ ท่านอุทัยเป็นเจ้าอาวาส พอดีเขาถวายที่ที่กลางดง เขาใหญ่ แล้วไม่มีใครที่จะรับสถานที่นั้นได้เรามองไม่เห็น เลยตกลงปรึกษาท่านอุทัย ขอให้ท่านอุทัยรับ และไปอยู่วัดที่วານี้ เขาใหญ่ ทางภูวี่ ใครรองลงมาก็ไม่ทราบ แต่ก็ต้องปฏิบัติแบบเดียวกัน นี่เราก็ส่งอาหารตามเดิมทางภูวี่ แต่แยกท่านอุทัยให้ไปอยู่ที่เขาใหญ่ เราไปดูแล้วที่เขาใหญ่ ย่านนั้นไม่ค่อยมีพระกรรมฐาน เราเลยให้ท่านอุทัยไปอยู่ ส่วนภูวี่ผู้รองลงไปคงจะอยู่แทน ท่านอุทัยคงจะกำชับกำชาแนะนำบอกกัน เราแยกท่านอุทัยไปนั้นแล้ว

แต่การส่งอาหารการกินส่งตามเดิม ภูวี่ ถึงเวลาแล้วไปส่งตามเดิม ส่วนเขาใหญ่ไม่ไปส่ง ท่านมีปัญญาให้หากินเอง ตั้งแต่หมูนันยังมีปัญญาขุดหญ้าแห้วหมูกิน ท่านอาจารย์มันเดินบิณฑบาตท่านมองเห็นหมู มันกำลังขุดหญ้าแห้วหมูกิน ตัวกำลังน่ารัก นี่เห็นไหมท่านว่า หมูไม่มีจอบมีเสียมเขาก็ขุดดินได้ มันนำขบขันเราเลยเอาเท้าเหย่เข้าไป โดดตุมตกหงายท้องขึ้นฟ้า อ้าว มันเป็นอะไร เป็นอะไรก็ไม่ทราบ ตอบได้ภายในใจ ท่านว่าหมูเขาช่วยตัวเองเขา เขาไม่มีจอบมีเสียมเขาเอาจุมุกขุดหญ้าแห้วหมูกิน นี่เขาช่วยตัวเองเขาได้

ท่านพูดของท่านเป็นธรรมนะ พูดไม่ยิ้มไม่แยม พูดเป็นอรรถเป็นธรรม แต่เรา มันนิสัยจะว่าคะนองหรือตลกก็ได้ มันจะช่วยตัวเองได้จริงๆ เหนอ ให้มันช่วยตัวเองสักหน่อย เราเอาเท้าเหย่ เขากำลังขุดอยู่ที่นี่เขาไม่กลัวพระนี่นะ ตัวกำลังน่ารักเท่ากระโถน พอเราเอาเท้าเหย่ โดดนี้ตกลงคลองหงายท้องไม่เป็นท่า อ้าว มันเป็นอะไรเสียงร้องกึกๆ เราตอบในใจว่าเขาช่วยตัวเอง ช่วยไม่ได้หงายท้องขึ้นฟ้าไม่เป็นท่าเลยหมู เรายังไม่ลืมนะ เราตอบอยู่ภายในใจ มันช่วยตัวเองเก่งขนาดไหน เวลาเหย่นี่โดดตุมไปหงายท้องขึ้นฟ้า ไม่เห็นช่วยตัวเองได้

นิสัยของท่านไปมองเห็นนี้ นำนี้เทศน์ไปเรื่อยๆ เราจึงได้บอกพระถ้าเราไม่อยู่ พระองค์ติดตามท่านให้ระวังให้ดี ท่านพูดเหล่านี้ท่านไม่ได้พูดกับเรา แต่เป็นอุบายสอนเราข้างหลัง เจอหมูพูดเรื่องหมู เจอวัวเจออะไรพูดเรื่องนั้นเป็นธรรมเรื่อย ๆ ไป บางทีท่านถามมา ถามฉาก ๆ มานี้จะไปตอบง่าย ๆ ไม่ได้นะ หากท่านต้องการจริงๆ ท่านจะ

ข้า้ เหนอ หันหน้ามา แล้วให้ตบเสียนิดหนึ่ง แต่ธรรมดาอย่าตบนะเราบอกอย่างนั้น พ่อแม่ครูจารย์มันจอมปราษฎ์กับจอมโจง เข้าใจไหมละ ขบขันดีที่ว่าเขาช่วยตัวเองเขาชุดดิน บทเวลาทำเหยไ้ไปนี้ตกลงมาหงายท้องขึ้นฟ้า ไม่เห็นช่วยตัวเองได้ ขบขันดี

(รพ.สวนดอก ภาควิชาจักษุวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มาขอเมตตาเครื่องมือแพทย์ มีห้องแล้วแต่ไม่มีเครื่องมือ) แล้วไปทำไ้ยังงไ้ไม่มีเครื่องมือ อูตรีทำหาอะไรไม่มีเครื่องมือ แม้แต่กั้ห้องนอนก็ยังมีคนนอน นี้กั้ห้องแพทย์แต่ไม่มีเครื่องมือมันยังงไ้กัน แล้วมีอะไรเอ้าว่าไป (เครื่องมือไม่พอก็เลยอยากกราบขอความเมตตาครับผม) นั้นแล้วมันข้ามแดนมาทำไม เรากั้ล้งให้เขตนี้แดนนี้แล้วข้ามมาทำไมเชียงใหม่ แล้วต้องการเครื่องอะไรบ้างว่ามา (มี ๑.เครื่องมือผ่าตัดน้ำวุ้นลูกตา ๒.กล้องผ่าตัดตา ๓.เครื่องเลเซอร์รักษาโรคจอประสาทตา รวม ๓ รายการ) เครื่องหนึ่งเท่าไร เราขายวัดป่าบ้านตาดเพื่อซื้อนี้จะพอไหม เครื่องมือแต่ละเครื่องของเล่นเมื่อไร เพราะฉะนั้นจึงต้องยกวัดทุ่มใส่กั้กันเลย (รวม ๓ รายการ ๘,๑๐๐,๐๐๐ ครับ) เออ ให้ทั้งสามนี้ละ

ไปกรุงเทพฯคนตาบอดคนหนึ่งก็มาหาเรา วันพรุ่งนี้เราจะกลับ วันนี้มาหาเรา เอ้ มันยังงไ้กันเหมือนมีเล่ห์เหลี่ยม นี้ถูกตั้ที่สุดนะ เป็อยแหลกตลอด คือเราเป็นธรรมล้วนๆ เขาไม่เป็ธรรมหลอกตั้เรา ว่าอะไรเรากั้ให้ๆ นะซี ที่นี้ให้ไปทีไหนได้ตั้เราจนเหลือแต่กระดูก สมมุติวันพรุ่งนี้เราจะกลับมายุ่ด แล้ววันนี้โผล่เข้ามาเรื่องตายุ่ดได้เงินเท่านั้นไปรักษาตา สรุปลงเลย ที่นี้เราเคยถูกตั้มาแล้วตั้งแต่เชียงใหม่ลำปางมา ไม่ใช่บ่อยๆ นะ อันนั้น ๘ หมื่น เรากั้ให้เลยที่เขาขออย่างนี้ละ พอเอาไปหายเจียบ ให้คนติดตามทางนั้ ตามไปแล้วหายเจียบไปเลย

แล้วกลางทางก็ให้่อีกๆ เร็อยมาจนถึงวันที่เราจะมาจากสวนแสงธรรม อันนี้เราบอกไม่ให้ เอ้า ถ้าเหตุผลกลไกถูกตั้ตังมาด้วยความสะอาดแล้ว มากกว่านี้เรากั้เคยให้เราบอก อันนี้เราไม่แน่ใจเราไม่ให้ แล้วไม่ให้จริงๆ นะ พอถึงวันนี้ก็มา เขามาขอเมื่อวาน เหมือนว่าหัวเลี้ยวหัวต้อที่จะจับสดๆ เอาไปกินเลย ก็เขาเคยได้กั้กับเรา ที่นี้เราไม่ให้

คือคนหนึ่งเป็ธรรม ว่ายังงไ้ก็เป็นไปตามนั้นๆ แต่เขามีเล่ห์เหลี่ยม โอ้ย ทุเรศนะ ลูกศิษย์ลูกหาเราผู้สำคัญๆ เหมือนหนึ่งว่าไว้เนื้อเชื่อใจได้้อย่างเต็มที ถูกแทงข้างหลังก็มี อู๊ย เราสลดสังเวชนะ ทำไมกิเลสเป็อย่างนั้น มาแทงข้างหลังได้กิเลสไม่ไว้หน้าใคร พอมีช่องมีโอกาสเอาเลย นี้ละถ้าพูดถึงเรื่องความเสี่ยทำเราเป็ฝ่ายเสี่ยทำอยู่ตลอดๆ เสี่ยทำที่เขาตั้เราไม่ใช่อะไร ให้เร็อยตั้เร็อย ที่นี้หลายครั้งหลายหนมันก็เข็ดละซี อย่างที่เขามาสวนแสงธรรม เราจะออกเดินทางวันพรุ่งนี้ วันนี้เขามาแล้ว ไม่ให้เรา

บอก ถ้าหากว่าไปติดต่ออะไรเรียบร้อยแล้ว ตกลงกับหมอเป็นที่เข้าใจกันเรียบร้อยแล้ว เราให้เราก็บอก มากกว่านี้เราก็คเคยให้ แต่จะมาแบบอย่างนี้ไม่เอา

ทุกแห่งแหละหลวงตาไปที่ไหนช่วยตลอด หมาก็ช่วย เวลานี้หมาดูเหมือนเดือน ละสองแสนสองหมื่น เป็นประจำมาหลายปีนะ ที่ปากเกร็ด ๑ แสน อีกรายเขาย้ายไปที่ อื่นก็ต้องให้ตามเดิมอันนี้ ๖ หมื่น ที่อำเภอบ้านนาอันนี้ ๖ หมื่น เรียกว่าเราให้เป็น ประจำ ๒๒๐,๐๐๐ ปากเกร็ดน้อยเมื่อไร ชื่อที่ให้เราไปดูเอง พอไปเห็นหมาเป็นร้อยๆ โอ๊ย สงสาร หมาในบ้านเรานั้นก็อาศัยเจ้าของกิน อันนี้ก็ต้องอาศัยนี้เป็นเจ้าของไม่งั้นก็ ตายหมด หมาเป็นร้อยๆ พอได้ยินเขาเล่าให้ฟัง เขาก็ออกทางทีวีด้วยเราก็เลยไปดู

พอไปดูแล้วแหม ดูตรงไหนมีแต่สิ่งที่ปลงไม่ตก ต้องปลงด้วยความช่วยเหลือ ไปดูที่ข้างบนก็คับแคบ ข้างบนที่วัดกั้นนั้นเราให้นะ สร้างตึก ๖ ลาน นี่เฉพาะตึก แล้วที่ เหล่านี้เป็นยังไง ลงมาเอาละ ที่ว่างๆ นี่เขาไม่ขายบ้างหรือ ถ้าขายก็ซื้อเอา ว่าเขาจัด ลือคจะขายอยู่แล้ว เออ ถ้างั้นดีแล้ว เอ้าเราเอาอีกที่ ๑ ไร่ อันเดิม ๑ ไร่เป็น ๒ ไร่ๆ หนึ่ง ๔,๒๐๐,๐๐๐ สมัยนั้นราคาของยังไม่แพงเท่าไรนัก อย่างทุกวันนี้ไม่ได้นะ ๔ ลาน ๒ เราก็คือเอาเลย

แล้วก็มีคนหนึ่งอีก เป็นอย่างนั้นละ แทะข้างหลังหากไม่เจ็บคนนี้นะ มีคนหนึ่ง เขาสมัครมาขอแบ่งครึ่ง ที่ดินเขาจะขาย ๔ ลาน ๒ แสน เขาจะเอา ๒ ลาน ๑ แสนช่วย เรา เอ้า ช่วยก็ช่วยไปแต่เราจะจ่ายให้หมดเลยทันที เราบอกงั้น จ่ายให้เขาเสร็จ เรียบร้อย จนกระทั่งบ้านนี้ไม่มาถามเลย ๒ ลาน ๑ แสน นี่มันเป็นแต่อย่างนั้น อะไรเรา ต้องจ่ายไปก่อนๆ พูดตามเรื่องของคนไม่ได้เรื่องนะ ไม่น่าใจ มันพูดมันหลบได้เรื่อง โลก เรื่องธรรมไม่เป็นอย่างนั้น ตรงเป้งๆ เพราะฉะนั้นเราจึงถูกตัมบ่อยๆ พวกกิเลส ตัมธรรม นี่ธรรม ไ้พวกตัมเราพวกกิเลส ตัมเรื่อย เจย ใครตัมก็ตัมไป

สำหรับวัดนี้เขาเขียนติดไว้นั้นก็มีบางวันนะ ใครจะคะนองมีอะไรมาเขียนไว้ สมบัติของวัดป่าบ้านตาดเป็นสมบัติเพื่อโลกเขาเขียนไว้นั้น เขาก็ฟังเขียน แต่เราเพื่อ โลกมานานตั้งแต่เขายังไม่เกิดละทำ เราเห็นเขาเขียนไว้ เงินหรืออะไรของวัดป่าบ้าน ตาด เป็นเงินหรือเป็นปัจจัยสมบัติเพื่อโลกเขาวางั้น เรามันเพื่อมาแล้ว จนคนอื่นเขา ทราบว่างั้นเออะ เราเปิดตลอดให้ตลอด ไปไหนมีแต่ให้ๆ เอามากก็เพื่อให้ ไม่ใช่เอามา เพื่อกำ เอามาเพื่อให้ๆ อย่างนั้นตลอด ได้ทำประโยชน์ให้โลกเราเป็นที่พอใจ เราไม่เอา อะไร ไปไหนบกพร่องขาดเขินตรงไหนๆ ไม่มีใกล้มีไกล ความจำเป็นมีเหมือนกันหมด เราให้ๆ

นี่ตากำลังมา สั่งไปแล้ว บุรีรัมย์ ๕ ลาน เพชรบูรณ์ ๔ ลาน พิษณุโลก ๙ ลาน ๕ หมื่น อุตรดิตถ์ ๕ ลาน ๘ แสน อยู่ในจำนวนที่กำลังสั่งเดี๋ยวนี้ สั่งหมดเลยเพราะฉะนั้น

มันถึงตกมาในระยะต่าง ๆ กัน คือสั่งไม่ได้สั่งพร้อมกัน สั่งนั้นแล้วสั่งนั้น ใครมาขอแล้วตกลงอันนี้แล้วให้สั่งนั้น เดียวคนนี่มาขอ นี่ละมันไม่มาพร้อมกัน ทีนี้เวลาอนุญาตให้ก็ให้แบบนี้ละ สั่งเรื่อย ๆ แล้วก็ตกมาเรื่อย ๆ จำย เมื่อวานนี้ก็จ่าย ดูว่า ๓ ล้านกว่า ตาเป็นอย่างนั้น

เราจึงได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่ เวลาหลวงตาบวตายนเงินจะมีในบัญชีอยู่นะเราบอก บอกไว้ให้ทราบเสียว่าเวลาเราตาย เงินจะยังเหลืออยู่ในบัญชีนั้นบัญชีนี้มีหลายบัญชีนะยังเหลือ แล้วให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่ เงินจำนวนสักเท่าไรอยู่ในบัญชีอะไรก็ตาม เงินเหล่านี้จะเป็นเงินช่วยโลกทั้งนั้น ไม่ได้ช่วยเรา เหมือนดังเราปฏิบัติมานี้เป็นอย่างนั้น ตายแล้วก็เป็นอย่างนั้น เงินจำนวนที่เหลืออย่าเข้าใจว่าหลวงตาบวช่วยโลก บทเวลาตายแล้วมีเงินตั้งหลาย ๆ ล้านอย่างนี้เขาจะมาโจมตี พี่น้องทั้งหลายลูกศิษย์ลูกหาจะเสียใจ เข้าใจไหม เราจึงบอกให้ทราบไว้เสีย

อย่างท่านอาจารย์ฝั้น ตอนนั้นท่านมีเงินอยู่ ๑ ล้าน ๕ แสน ท่านสั่งไว้หมดแล้วคือเขาไม่รู้ หรือเขาจะแก้งท่านก็ไม่รู้ละ ให้ที่นั่น ๕ แสน ให้ที่นี่ ๕ แสน ให้ที่นี่ ๕ แสน เงินล้านห้าแสนก็หมดพอดี นี่เขาโจมตีท่านว่าท่านมีเงินอยู่ ๑ ล้าน ๕ แสน จนสมเด็จพระรัตนราชาวิงมาหาเรา มาเจอกันกลางทาง เราออกไปนี้ท่านก็มา ท่านเปิดไฟฟ้าบเราก็แอบไว้ อ้าว จะไปไหนละ ไปไหนก็ไปแล้วไม่ใช่คนตายเราว่า ท่านเป็นสมเด็จพระนะ ไปไหนละ ไปไหนก็ไปแล้วไม่ใช่คนตาย คือคุ้นกันมาก ท่านแก่พรรษากว่าเรา ๖ พรรษาคูณกันมาแต่ไหนแต่ไร

ท่านมาเล่าถึงเรื่องที่เขาโจมตีท่านอาจารย์ฝั้น เงิน ๑ ล้าน ๕ แสน เราก็กราบเรียนท่านเลยเดี๋ยวนั้น ผมทราบเรื่องราวละเอียดลออกกราบเรียนท่านเสร็จแล้ว เอ้อ ถ้าอย่างนี้ก็หมดปัญหา กลับไปนี้จะไปแก้ข่าวท่านว่า พอท่านไปแก้ข่าวเลยเจียบเลย นี่หลวงตาบวตายแล้วนี้ แล้วเขาจะโจมตีหลวงตาบว แล้วใครจะไปแก้ข่าว หลวงตาบวต้องแก้ข่าวไว้ก่อน เข้าใจไหม แก้ข่าวไว้ตั้งแต่บัดนี้ ตายแล้วจะหมดปัญหาทันที เพราะเงินเหล่านี้จะเป็นเงินช่วยชาติตลอด

มันมีอยู่หลายบัญชี เช่นอย่างเราไปกรุงเทพ เขาถวายเช็ดที่นั่น ๆ ในกรุงเทพเอาเช็ดนั้นเข้าธนาคารทางกรุงเทพไว้ อย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้นจึงมีอยู่ทั่ว ๆ ไปบัญชีฝากเงินหลวงตาบว อย่างอุดรก็มีทางโน้นก็มี บทเวลาตายแล้วที่ไหนก็มีแต่เงินหลวงตาบวหมดละ เขาไม่รู้เรื่องนะว่าเงินนี้เป็นเงินอะไร ก็เงินอย่างนั้นละ เขาถวายแล้วก็เอาเข้าทางนั้นเสีย มาแต่ไหนก็เข้าทางนั้นเสีย เวลาจำเป็นจะสั่งทางไหนก็สั่งได้ช่วยโลก เขาจะโจมตีเราก็ให้บรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายทราบเอาไว้ เงินจะมากจะน้อยก็ตาม เป็นเงินเพื่อพี่น้องชาวไทยเราทั้งนั้นแหละไม่ได้เพื่อใคร

เราตายแล้วเราจะเผาด้วยไฟ เราจะไม่เผาด้วยเงิน เงินนี้ยังเป็นประโยชน์ จะใช้กับผู้มีชีวิตอยู่ สำหรับเราตายแล้วเผาด้วยไฟพอ แม้ที่สุดเวลาตายแล้วเขาจะนำเงินมาบริจาคในงานเผาศพเรา มีมากมีน้อยเราตั้งกรรมการ นี้เราเขียนพินัยกรรมแล้ว เราตั้งกรรมการขึ้นให้เก็บรักษาเงินจำนวนนี้ ได้จำนวนเท่าไรให้เอาเงินจำนวนนี้ไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงหมดเลย นี้เราสั่งไว้แล้ว พินัยกรรมมีแล้ว เราไม่เอาอะไร นี้ก็เป็นไปตามนั้น ตายก็ต้องเป็นไปตามนั้น จะเอาพินัยกรรมมากางเลย ก็จะต้องปฏิบัติตามนั้น เราไม่เอาอะไร เราพอทุกอย่างแล้ว พอในหัวใจไม่เอาอะไร สามโลกธาตุปล่อยหมดโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรเหลือ ไปที่ไหนจึงมีแต่ความเมตตาล้วนๆ ไปเลย เอาละวันนี้ จะให้พร

นั่นเห็นไหมล่ะ พัดยศหลวงตา สองพัด พัดราชกับพัดธรรม ข้ามชั้นนะ ที่แรกตั้งพระครูให้เรา เราไม่เอาปิดคั้นหมด ตั้งครั้งที่สองขึ้นราชเลย ไม่ใช่สามัญ ขึ้นราช ครั้งที่สามเทพไม่อยู่ชั้นธรรมเลย เดียวนี้อยู่ที่ธรรม เราจึงได้ชูคนในพระราชวัง บอกว่าให้อยู่เพียงเท่านั้นนะ อย่าทำต่อไปอีกเราบอกตรงๆ เลย คราวนี้เอาเต็ดอยู่นะ กับสำนักพระราชวัง นี้เราเห็นแก่ทั้งสองพระองค์ต่างหากนะที่เรารับนี้ เรว่าแค่นี้ละ นี้ถ้าขึ้นจากธรรมแล้วมันจะไม่อยู่ละรองสมเด็จพระมันจะขึ้นสมเด็จพระเลย

ตั้งแต่เพียงชั้นราชชั้นธรรมนี้ ก็ถูกไล่เข้าไปในพิธีพระราชวัง ไม่ไปสักทีเลย ไม่ไปจริงๆ ตื้อ ฉะ ถ้าว่าชั้นราชก็ราชด้วยกันไปซิ อดอยากเมื่อไรพระชั้นราช พอชั้นชั้นธรรมก็จะเอาไปฉันทพระราชวังพิธี บอกชั้นธรรมมีเยอะด้วยกันไป ธรรมนี้จะกลับ ไม่ไปไม่ไปจริงๆ นี้ขึ้นสมเด็จพระว่าไง เข้าใจ กลัวจะขึ้น ชั้นธรรมดาค่อยยังชั่ว ให้ไปยุ่งป่วนเปียนในสำนักพระราชวังเราไม่ต้องการ อยู่ลำพังของเราเราสบายแล้ว ไปอยู่ที่ไหนสบายๆ ไม่ยุ่ง สบาย นี้ละยศแห่งธรรมเป็นอย่างนั้น ยศแห่งธรรมอยู่ที่ไหนสบายๆ อยู่ในหัวใจนี้ละ

ผู้ไปขอพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เราจึงออกทางวิฑูเลย เราขอเดินบิณฑบาตผ่านพระราชวัง ว่าอย่าพระราชทานสมณศักดิ์ให้พระเหล่านี้ ว่างั้นแหละเรา มีใครพูดอย่างนี้ ไม่มี มันมาหาอะไร มาหาสมณศักดิ์สมณเล็ก ธรรมที่เป็นของเลิศเลอ พระพุทธเจ้าให้หมาตั้งแต่วันบวชทำไมไม่สนใจ เพราะฉะนั้นจึงอย่าให้เราบอก ให้หาเอง หาธรรมเข้าใจไหม สมณศักดิ์อยู่กับธรรม สมณศักดิ์ก็คือว่า ศักดิ์ศรีของผู้มีความสงบ จนเข้าถึงขั้นสงบราบคาบ ศักดิ์ คือศักดิ์ศรี สมณะ คือความสงบ ตั้งแต่พื้นๆ จนกระทั่งสงบอย่างราบคาบสิ้นกิเลส

อะไรจะเลิศยิ่งกว่าสมณศักดิ์ที่พระพุทธเจ้าประทานแล้ว ทำไมไม่ไปหา มายุ่งอะไรลมๆ แล้งๆ อย่าพระราชทาน เราประกาศผ่านหน้าพระราชวัง เห็นเจ็บไปนะ ก็มีเราองค์เดียวขวางอยู่ มันลืมนื้อลืมนิ้วตัวเกินไปพระเรา บวชมาเพื่ออรรถเพื่อธรรมมัน

ไม่ได้สนใจในอรรถในธรรม สนใจแต่บ้าง ๆ บอ ๆ อย่างนั้น ถ้าสนใจในธรรมนี้ อยู่ที่ไหน พอหมด สมณศักดิ์ของพระคือธรรมที่พระพุทธเจ้าประทานไว้แล้ว ตั้งแต่ศีล สมาธิ ปัญญา วิชา วิมุตติหลุดพ้น ยอดอยู่ตรงนี้ เอาละเลิก

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz